

захаръ, които сжщо тѣй иматъ огромно значение за човѣчеството. Има дори и захаръ, която не е сладка.

Освенъ захаръта, има и други сладки вещества, но тѣ нѣматъ това значение като храна (захаръта е храна) и усладители.

Такива вещества сж *глицеринътъ*, *дулцинътъ*, *дулцитътъ*, — повече или по-малко сладки вещества.

Въ библейската *манна*, съ която сж задоволили своя гладъ еврейтъ, когато сж бѣгали отъ Египетъ презъ времето на Мойсея, има едно сладко съединение, *манитъ*, подобно на захаръта.

По-особено внимание заслужава *захаринътъ*. Това химическо съединение не сжществува въ природата. То е открито *случайно* преди шестдесетъ години въ Америка. Младитѣ германски химици, *Фалбергъ* и *Рамзенъ*,

Куба — островътъ, въ който се произвежда най-много захаръ, показана като кулички, и най-хубавъ тютюнь за пури.

работили презъ 1879 г. научна работа въ Съединенитѣ щати върху органическитѣ бои. Първиятъ отъ тѣхъ, Фалбергъ, единъ день следъ работа въ лабораторията си отива на обѣдъ. Измива си ржцетѣ и сѣда да обѣдва. Случайно близва прѣститѣ си и установява, че тѣ макаръ, и измити, иматъ много сладкъкъ вкусъ. Не се донахранва, прекжсва яденето и отива въ лабораторията. Тамъ провѣрjava още неизмититѣ чаши и сждове, въ които е работилъ, и наистина намира едно съединение съ неимовѣрно сладкъкъ вкусъ: 500 пжти по-